

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exegesis

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

tenera fua infantia Domino, juxta legem primogenitorum, in Templo Hierofolymitano præfentatus eft, ut prælecta Pericope probat: fed & vefperi, hoc eft, in ætate virili, tradidit femetipfum pro nobis oblationem & hoftiam Deo, in odorem fua-
tatis, Eph. 5. v. 2.

Hoc factum in arâ Crucis, ubi noftri gratia maledictum fufiinuit, Galat. 3. v. 13. & chirographum deleuit, quod adverfus nos erat, Col. 2. v. 14. ita ut jam nulla condemnatio fit in illis, qui in Chrifto Jefu funt, qui non fecundum carnem ambulant, fed fecundum Spiritum, Roman. 8. v. 1.

De victima matutinâ audimus in prælecto Evangelio, ubi B. Maria Filiolum fuum in templum affert, & Domino fiftit, ficut in Lege Mofis præceptum erat.

Nos Inftitutum noftro infervientes, videbimus ex prælecto Evangelio

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegefis.

OMnia nobis Jefus eft, inquit Ambro-
lius. Deus enim proptio Filio fuo non pepercit, fed pro nobis omnibus tradidit illum: quomodo non etiam omnia cum illo nobis donavit? concludit rectè Paulus, Rom. 8. v. 32.

Quod fi eum videre volupe eft, ut elegantem infantulum, audimus in præfenti Evangelio, quod à Mariâ in templum perlatus, & à Simeone in ulnas fufceptus fit.

Si ut præfentem Doctorem eundem contemplari volumus, jam pridem percepimus, quod duodecimo ætatis anno, egregium fpecimen ediderit, Luc. 2. v. 29.

Si Medicum cum cupimus, fcimus quod leprofos mundare, cæcis vifum, furdis auditum, mutis loquelam reftituere, & verbo omnes infirmitates noftras fanare poffit, Pfal. 103. v. 3. Si Antecelforem eum volumus, ille fanè in caritate, humilitate, manfuetudine, obedientiâ, aliisque præclaris virtutibus exemplum nobis reliquit, ut fequamur veftigia ejus, 1. Petr. 2. v. 21. Si Rege opus eft, qui pro nobis pugnet, ipfe eft Rex Regum & Dominus Dominantium, 1. Reg. 19. v. 16. Si Sacerdote indigemus, qui pro nobis intercedat, hanc ipfam ob caufam, non in manufacta fancta ille introivit, fed in ipfum cælum, ut appareat nunc vultui Dei pro nobis, Hebr. 9. v. 24. Si Antidotum contrâ mortem defideramus, Simeon in cygnâ fuâ cantione nobis oftendit, quomodo in fide Chriftri beatè & in pace obdormire queamus. Breviter: Si Chriftrum habuerimus, nihil nobis deerit, factus enim nobis à Patre eft, & fapientia, & juftitia, & fanctificatio & redemptio, 1. Cor. 1. v. 30. quod igitur nobis deeft, ab ipfo petere poffumus, accipientes de plenitudine ejus gratiam pro gratiâ, Joh. 1. v. 17.

Querela refpicit

I. Nefandam Fefli hujus profanationem. Hiftoriam Ecclefiasticam fi evolvimus, jam Seculo quarto ætate Nazianzeni ejusmodi feftum celebratum videmus, quod Luminarium vocatum eft. Sed non idolatricè in honorem Mariæ, ut hodiè fit, illud celebrant, verùm eo fine, ut per

exter-

externa luminaria & cereos, recordarentur veræ lucis, Christi scilicet, de quo Simeon in Templo Hierosolymitano publicè testatus est: non modò eum esse gloriam Israelis, sed & lumen ad revelationem Gentium. Hæc fuit intentio, ubi in primitiva Ecclesia cereos incenderunt, ut in publicâ congregatione lucerent.

Verùm hodierno die, hoc Festo peculiariter cerei consecrantur, qui perhibentur præditi esse, 1. Vi tempestates abigendi, 2. Diabolum à puerperis propellendi, 3. Mortuos ad cælos deducendi, sicut moribundos alloqui solent: Arripe candulam in manum tuam, & proficiscere cum illa in cælestem patriam! quæ superstitio à Sergio Papa instituta esse dicitur.

Nos Christum apprehendimus, qui veralux est, Joh. 1. v. 9. sicut seipsum lumen appellat, Joh. 12. v. 35. quando eum cum lucernâ Evangelii habemus, dicere possumus: In lumine tuo videbimus lucem, Psal. 36. v. 10. Ipse est Sol justitiæ, Mal. 4. v. 2. Oriens ex alto, Luc. 1. v. 79. quæ candela extrâ eum lucet, ignis fatuus est. Hæc luce utimur, si per tenebrosam mortis vallem iter facturi sumus, dicentes cum Davide: Illumina oculos meos, ne obdormiam in morte, Psal. 13. v. 4.

II. *Naturalis impuritatæ considerationem.* Eò enim respexit Deus hæc lege, quod Judæorum puerperæ aliquamdiu dies impuritatæ servare, seque domi continere tenebantur. Peccatum namque originale nobiscum in mundum inferimus, in quo concipimur & nascimur, Psal. 51. v. 6. ita, ut nemo dicere queat: Mundum est cor meum, purus sum à peccato, Prov. 20. v. 9.

Sed potius illud Davidis locum habeat: Alienati sunt peccatores à vulva, Psal. 58. v. 4. Nam quis potest dare mundum, de immundo conceptum semine? Job. 14. v. 4.

Hoc Protoplastis nostris acceptum ferendum. Principio Deus creaverat hominem inexterminabilem, & ad imaginem similitudinis suæ fecerat eum, Sap. 2. v. 23. quæ consistebat in verâ justitiâ & sanctitate, Eph. 4. v. 24. aderat illis liberum arbitrium ad bonum faciendum, & malum averfandum h. e. æque facillè Protoplastis fuisset abstinere à ligno vetito, ac de eo comedere, si modò voluissent, ut Siracides docet cap. 15. v. 14. seqq. Sed infernalis Cacodæmon invidabat illis hanc felicitatem, quod imagine divinâ nobilitati, toti orbi imperarent: ideò astutè serpentis larvâ indutus, pervasit Evam, ostensione divinæ sapientiæ, ut non ipsa modò de ligno prohibito ederet, sed & maritum eò pervaserit. Hinc omnis nostra miseria! hinc loco imaginis divinæ serpentis veneno infecti sumus. Adam namque post lapsum genuit filios, non ad Dei, sed suam imaginem & similitudinem, Gen. 5. v. 3. quod malum ita continuè in posteros propagatur.

Hinc Ecclesia:

Per lapsum Adæ corruptio
In posteros pervasit,
Hæc nostra nunc possessio,
A quâ Dei sanavit
Nos præpotentis dextera,
Quæ nos redemit damno,
Serpentis astu quod Eva
Contraxerat peccando.

ecce

III. Se-

*Hæc, Præfatione
perfer ex obdi-
ca, referere d.
o Licet.*

III. *Securam mortis procrastinationem.* Hic enim filiorum hujus mundi genius est, ut de morte parùm cogitent, sed semper plus ultrà meditantes, dicant: Crastino ibimus in illam civitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus, & tamen ignorant, quid erit crastinum, Jac. 4. v. 13.

De Simeone audimus, quod alacriter ad mortem sese præparet, nihilque magis in votis habeat, quàm ut in pace dissolvatur.

Nicephorus scribit, fuisse illum è LXX. Interpretibus, qui auspicio Ptolomæi Philadelphi, Sacra Biblia è Hebræo in Græcam linguam transtulerunt; ubi autem ad locum Eisaï c. 7. de virgine parturiente Immanuel venerit, obstupuisse eum, & ignorasse, quâ ratione illum interpretaretur, quia id rationi repugnaret, & metuentum, ne pagani in illis verbis scandalum caperent, totamque sacram Scripturam suspectam haberent. Ambigenti igitur & Deum devotè invocanti, ut rem prosperaret, advenisse Angelum, eique præcepisse, ut locum juxta literam exprimeret, ipsum enim ad tempus gratiosum vivum perventurum, & filium Virginis oculis suis visurum esse. Quicquid hujus sit, hoc certissimum est, quod à Spiritu sancto responsum acceperit, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini.

Hoc rarum admodum est, ut Deus homini tempus definiat, quando mundo huic valediturus sit.

In Scriptura pauca prostant exempla, nisi quod cum Mose & Aarone accidit, Num. 20. v. 23. seqq. Deut. 34. v. 1. seqq. Sed &

Elias scivit, quod Deus eum corpore & animâ in cælum translaturus esset, 2. Reg. 2. v. 1. seqq.

In profanis historiis exstat exemplum Patris Constantini M. cui Angelus in lecto decumbenti apparuit, & testamentum confici jussit.

Christiano quoque Daniæ Regi, Angelus diem obitus designavit.

In genere tempus mortis incertum est, hic juvenis, ille senex moritur. Nescio si post modicum tollat me factor meus, inquit Elihu, Job. 32. v. ult.

Nullam proindè causam habemus, ut nobis ipsis diurnam vitam statuamus, sicut Epicureorum plurimi reperiuntur, qui cum morte fœdus, & cum inferno pactum se fecisse opinantur, Esa. 28. v. 15. quasi neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus malum ingruat, Psal. 75. v. 7. Sed potius semper mortis memores, oremus: Notum mihi fac Domine, finem meum, & mensuram dierum meorum, ut sciam quod desiturus sim, Psal. 39. v. 6. Nam ut Gregorius ait: *Dia vivere, est diu torqueri*, ratione miseræ, cui à die nativitatæ, usque in diem sepulturæ, in matrem omnium, subjecti sumus, Sir. 40. v. 1.

De Secundo.

Sequitur *Medela*, quæ fluit

I. *Ex puerperarum privilegio.* Quia enim Deus loco pœnæ multiplicavit ærumnas illarum, & conceptus, ut pariant in dolore filios, Gen. 3. v. 16. illis vicissim loco refrigerii dies quietis ordinavit, ut corporis infirmi rationem habere, & vires eneratas refi-